

متن پرسش

قل الله ثم درهم... نتوانستم چیزی ننویسم، در تعجبم از کسانی که پای دروس معرفت النفس و اسفار و فصوص شما انقلابی شدند و سری در سرها در آوردند و اکنون صاحب نظر شده و بدون رعایت تقوای سیاسی و علمی به این و آن اتهامات علمی و سیاسی می‌زنند، حقیر با دروس شما حرف ملاصدرا و فلسفه غرب و محی الدین و اخلاق و انقلاب را تا حد فهم خودم درک کردم، با پیام‌های بعضی دوستان یاد حرف مسلم ابن عقیل می‌افتم که به پشت سری‌هایی که یکی یکی کم می‌شدند گفتند: یا اشباه الرجال و لا رجال... آه که این کج فهمی‌ها چه حلاج‌ها را بر سر دار نبرده‌است و آه از این عقول خوش بر و رو که چه جلوات حقانی را که در حجاب نبرده‌است. سردار قآنی فرمانده سپاه قدس که انقلابی‌ترین قواست می‌فرماید آن دیپلمات مذاکره کننده فرقی با رزمنده پای لانچر ندارد! آه از خرقة و آه از اطلس و آه از زهدهای ریایی! و باز در تاریخ چاهی باید جست و لایعقلونی جماعت را در آن فریاد زد و گریست! براستی تا کی قرار است متوجه نور ربانی تاریخی نشویم؟ مملکت قوه قضاییه، وزارت اطلاعات، مجلس و هزار و یک نهاد دیگر دارند، همه اینها نمی‌فهمند و خائن را تشخیص نمی‌دهند و فقط من می‌فهمم!! بخدا قسم مطمئن هستم اگر روزی جنگ شود شاگردان مخلص شما مثل همیشه در خط مقدم خواهند بود و کربلایی خواهند ساخت، بگذارید متهمان کنند به لیبرالیسم و اصلاح طلبی و کند روی! یاد استخوان‌های در گلو و خارهای در چشم می‌افتم و صبری که جمیل است! نمک خوردیم و نمکدان را شکستیم خدایمان ببخشد که با پیامهای بعضا نا محترمانه همه آنچه بودیم و می‌توانستیم باشیم را بر باد دادیم! تقوا که نباشد حرمت استاد از یاد خواهد رفت. تقوا که نباشد بجای انقلابی‌گری وهابی‌گری سر بر می‌آورد! چه زمانه‌ای شده که هرکس بیشتر پشت سر این و آن غیبت کند و مرگ بگوید و فحش بدهد انقلابی تر است! جمهوریت ما کجا رفت؟ وحدتمان کو؟ فقط می‌توانم بگویم اللهم عجل لولیک الفرج.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در جواب سؤال شماره ۴۱۹۰۸ عرض شد به نظر می‌آید آمادگی برای حضور تمدنی و وسعتی که باید در عین ایران ابرقدرت با انسان‌ها و انسانیت آن‌ها داشت؛ کار آسانی نیست و از این جهت باید به رفقای که همراهی نمی‌کنند و گمان دارند که مثلاً طاهرزاده گرفتار یک جریان سیاسی شده است، حق بدهید زیرا نظر به جایگاه سیاستی که در عین دیانت با حضور جهانی باید مدّ نظر آید، امری است که حضرت روح الله «رضوان‌الله تعالی علیه» حتی در سال ۱۳۵۸

این‌طور با ما سخن می‌گویند:

«امروز روزی نیست که کسی اتکا به سرنیزه بکند. دنیا عوض شده. حالا اگر سابق بود، پنجاه سال پیش از این بود، سی سال پیش از این بود، اتکا به سرنیزه يك مسئله ای بود. اما وقتی که دنیا عوض شده است، ملتها یکی بعد از دیگری دارند بیدار می شوند، دارند از تحت سلطه استعمار بیرون می روند.»

آری! «همت بلند دار که مردان روزگار / با همت بلند به جایی رسیده‌اند» مردم ما بحمدالله با همت بلند جهانی‌شده می‌توانند آن دور دورها را بنگرند و با احترام به همین عزیزان باید گرفتار جدایی نشویم و همدیگر را «فهم» کنیم و این است حضور تمدنی به وسعت ایران جهانی‌شده. موفق باشید